

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 13 af 16. november 2005 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L 14).

Spørgsmål nr. 13:

Ministeren bedes kommentere Københavns Politis bemærkninger i høringsvaret om, at man forventer, at nogle straffesager må opgives på bevisets stilling, idet det ikke vil kunne fastslås, hvem der bærer ansvaret i det konkrete tilfælde.

November 2005

J.nr: 20050008061/201-0010

Svar:

Det er normal procedure i danske straffesager, at det er anklagemyndigheden, der har bevisbyrden, hvilket betyder, at anklageren i retten skal bevise, at tiltalte har begået den strafbare handling, som der er rejst tiltale for. Det er selvfølgelig domstolene, der afgør, om tiltalte er skyldig eller skal frifindes.

Inden der rejses tiltale i en straffesag, vurderer anklagemyndigheden således sagen for at finde ud af, om der foreligger tilstrækkeligt bevis til domfældelse.

Vurderer anklagemyndigheden, at sagen på grund af mangel på tilstrækkeligt bevis ikke kan forventes at føre til domfældelse, må sagen opgives på bevisets stilling.

Også efter den nuværende arbejdsmiljølovgivning er der derfor straffesager, der må opgives på grund af bevisets stilling. Vurderingen af, om sagen skal politianmeldes eller ej, foretages i den indledende fase af Arbejdstilsynet, men det er anklagemyndigheden, der foretager vurderingen af, om der skal rejses tiltale.

Efter lovforslaget skal arbejdsgiveren ikke straffes, hvis arbejdsgiveren har opfyldt alle sine pligter efter arbejdsmiljøloven. Anklagemyndigheden vil således skulle vurdere, om dette er tilfældet og dermed ombetingelserne for strafansvar er opfyldt, inden der rejses tiltale i straffesagen.

Det kan ikke udelukkes, at der vil være enkelte sager, hvor arbejdsgiveren ikke straffes for en anonym eller kumulativ overtrædelse, idet den arbejdsgiver, der har opfyldt sine pligter efter lovens kapitel 4, ikke efter forslaget vil ifalde strafansvar. Det kan endvidere ikke udelukkes, at der vil være sager, der må opgives på bevisets stilling, fordi det i visse tilfælde kan være vanskeligt at bevise, at arbejdsgiveren ikke har opfyldt sine pligter efter lovens kapitel 4.